

واردات بی رویه شکر و مازاد ۷۰۰ هزار تنی در انبارها

در زمینه واردات شکر داشته است، گفت: در سالهای گذشته واردات بی رویه شکر به تولید آسیب زده است اما علت افزایش واردات این محصول در سال گذشته و سه ماهه نخست امسال ثبت سفارش های گذشته بوده اما دولت کنونی عملکرد مناسبی در زمینه کنترل و تنظیم بازار قند و شکر داشته است که پیشنهاد می شود از ادامه واردات شکر طی ۹ ماهه باقی مانده امسال جلوگیری کند.

تعرفه مناسب برای واردات شکر ۴۸ درصد

این عضو هیأت مدیره صنایع قند و شکر با اشاره به مصرف حدود دو میلیون و ۱۰۰ هزار تنی قند و شکر در هر سال افزود: در سال گذشته مجموع تعرفه و حقوق گمرکی که برای واردات شکر اجرا می شد حدود ۱۸ درصد بود که پیشنهاد می شود دولت برای حمایت از تولید داخل باید تعرفه واردات این محصول به ۴۸ درصد برساند که در آن صورت می توان گفت قیمت شکر وارداتی با محصول تولید شده داخلی برابری می کند.

در صفحه ۲

میلیون و ۳۰۰ هزار تن می رسد که باتوجه به پیش بینی تولید یک میلیون و ۳۰۰ هزار تنی شکر در سال جاری که از ابتدای مهر ماه آغاز می شود می توان گفت که در پایان سال ۹۳ حدود ۷۰۰ هزار تن از تولید این محصول برای سال آینده باقی می ماند که باتوجه به این وضعیت به نظر می رسد که دولت باید از ادامه واردات بی رویه شکر جلوگیری کند. وی با بیان اینکه دولت یازدهم عملکرد بهتری

عضو هیأت مدیره انجمن صنعتی صنایع قند و شکر گفت: باتوجه به موجودی حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تنی قند و شکر در کشور و تولید این محصول به همین میزان در سال جاری، دولت باید از ادامه واردات این محصول جلوگیری کند.

علیرضا اشرف اظهار کرد: در حال حاضر موجودی قند و شکر در انبارهای کارخانه ها و واردات آنها به اضافه میزان واردات دولت به حدود یک

اتفاق مبارک خروج از رکود

بهمن دانایی

آمار رسمی ارائه شده از سوی مسئولان ارشد اقتصادی دولت محترم نشان می دهد در سال ۱۳۹۱ نسبت به ۱۳۹۰ رشد تولید ناخالص داخلی ۶ درصد منفی بوده است. این میزان رشد منفی برای تولید ناخالص داخلی از ۱۳۲۱ به بعد تاکنون سابقه نداشته است. از طرف دیگر آمارهای ارائه شده از طرف بانک مرکزی مؤید رسیدن نرخ تورم در سال ۱۳۹۱ به عدد ۴۰ درصد بوده است. نرخ تورم در سال ۱۳۹۳ نیز به ۳۵ درصد رسید که یکی از بالاترین نرخ های تورم است. آنطور که آمارها نشان می دهد نرخ رشد اقتصاد در ۶ ماه نخست سال ۱۳۹۲ با کاهش ۲ درصدی مواجه شده و احتمال اینکه نرخ رشد منفی برای کل سال به ۴ درصد منفی برسد وجود دارد. در سال های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ نرخ رشد منفی صنعت به میانگین ۱۵ درصد رسیده است و سرمایه گذاری نیز روندی فوق العاده کاهنده داشته است. آمارهای یاد شده نشانه های آشکاری از فرو افتادن اقتصادی ایران به گرداب رکود تورمی است. رکود تورمی یک بلای واقعی برای کسب و کار مردم یک جامعه و بنگاه های اقتصادی و از طرف دیگر دولت است. در حالی که برای برطرف کردن رکود به صورت رکود بدون تورم در اقتصاد کلان راه های شناخته شده ای وجود دارد اما در شرایط همراه بودن رکود با تورم همان راه حل ها می تواند به تورم فزاینده و ابرتورم کمک و اقتصاد را فلج کند. دولت محترم از پاییز ۱۳۹۲ تا امروز همه توجه خود را معطوف به مهار رشد تورم کرد و باتوجه به شرایط موجود و کاهش قدرت خرید مصرف کنندگان، از شتاب تورم کاسته شد و به مرور به پایین کشیده شد. آنگونه که آمارهای عرضه شده از طرف مسئولان نشان می دهد نرخ رشد تورم احتمالاً تا پایان امسال در دامنه ۲۰ تا ۲۵ درصد خواهد رسید. اتخاذ سیاست های ضد تورمی در یک سال اخیر اما ادامه رکود را حتمی کرد و در حالی که فعالان صنعتی از کاهش شتاب تورم راضی به نظر می رسیدند اما نسبت به ادامه سیاست های ضد تورمی انتقاد داشتند. دولت یازدهم از فروردین ماه امسال و پس از اجرای مرحله دوم قانون هدفمندی، به فکر اتخاذ سیاست های ضد رکود بود تا اینکه در نیمه سوم ماه تیر ۱۳۹۳ بیانیه تحلیلی از دلایل رکود و راه های کلی عبور از آن را انتشار داد.

مدیریت ناکارآمد

رفتار اقتصادی دولت های نهم و دهم که از تابستان ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ اداره این کشور را در اختیار داشت یکی از دلایل اصلی پدیدار شدن رکود گسترده اقتصادی است که امروز با آن دست به گریبان هستیم. دولت های نهم و دهم بدون اینکه استراتژی کارآمدی با خود بیاورد قانون

در صفحه ۲

شرکت قند چناران «واحد نمونه سبز» شد

شرکت قند چناران در سال ۱۳۹۳ به عنوان «واحد نمونه سبز» از طرف اداره کل حفاظت محیط زیست خراسان رضوی انتخاب شد.

حمید صالحی مدیرکل حفاظت محیط زیست خراسان رضوی در تقدیرنامه ای که به مهندس ناظران، مدیرعامل شرکت قند چناران در همین باره نوشته یادآور شده است:

«ضمن تقدیر از حسن اهتمام جنابعالی و پیاده سازی و پیشبرد اهداف ارزشمند نظام مدیریت سبز به منظور نیل به شاخص های توسعه پایدار، در سال اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی به پاس خدمات ارزنده در حوزه حفاظت محیط زیست استان خراسان رضوی به عنوان واحد نمونه سبز در سال ۱۳۹۳ برگزیده شدید.»

علاوه بر این شرکت قند چناران براساس ارزیابی های انجام شده در سال ۹۱ «گواهی نامه انطباق معیار مصرف انرژی» از سازمان ملی استاندارد ایران را نیز دریافت کرده است.

* نشریه شکر ضمن تبریک به مدیریت و کارکنان شرکت قند چناران، آرزوی توفیق بیشتر برای این واحد نمونه سبز دارد.

در صفحات دیگر

نمایندگان خواستار توجه به کشاورزی و امنیت غذایی شدند

واردات شکر در بهار ۹۳ نزدیک به ۶۰ درصد واردات سال ۸۸ شد

سیاست های حمایت از کشاورزی در آمریکا

کشاورزان منتظر «نگاه حمایت دولت»

مشکلاتی که تولیدکنندگان شکر با آن دست و پنجه نرم می کنند

کاغذی، صنعت فرش ماشینی و... با افت تولید و فروش مواجه شده‌اند. تثبیت نرخ ارز به شکل دستوری نیز راه را برای صادرات تقریباً ناهموار کرده است. رکود گسترده در صنایع و معادن، دولت یازدهم را ناگزیر کرده است که بسته خروج از رکود را آماده و برای قانونی شدن به مجلس عرضه کند.

چه باید کرد؟

برای خروج از رکود همان‌طور که دولت محترم نیز توجه کرده است نباید راه ورود تورم شتابان را صاف کنیم. واحدهای صنعتی با امید به کاهش نرخ تورم برنامه‌ریزی کرده‌اند و نباید اجازه داد برنامه‌ریزی فعالان و مدیران بنگاه‌ها آسیب ببیند. از طرف دیگر دولت محترم توجه داشته باشد که راه رونق اقتصاد نیاز به چند تصمیم مهم دارد که دولت نیز آنها را در کانون توجه قرار داده است. کاهش نرخ و ضریب مالیات بر فعالیت‌های صنعتی و تولیدی یک اقدام ضروری است که اگر ساز و کار مناسبی برای آن پیدا شود می‌تواند مفید باشد. این سیاست اقتصادی البته در حال حاضر با رفتاری واژگونه از طرف نهادهای مالیات‌ستانی مواجه شده است. افزایش ۲ درصدی مالیات بر ارزش افزوده و سختگیری‌های سازمان مربوطه کار را دشوار می‌کند. رونق دادن به فعالیت‌های تولیدی از سوی دیگر نیازمند کاهش دخالت دولت در قیمت‌گذاری و حذر از قیمت دستوری است که متأسفانه در حال حاضر از طرف نهادهای نظارتی با شرایط سخت اعمال می‌شود. نهاد مرتبط با اعمال رأی روی قیمت‌ها در شرایط فعلی حتی خارج از ضوابط و وظایف و اختیارات خود عمل می‌کند. دولت محترم برای اینکه رونق ایجاد کند چند کار را نیز باید انجام دهد. مهم‌ترین مسئله تأمین نقدینگی برای واحدهای تولیدی است که البته باید نرخ سود تسهیلات گونه‌ای باشد که هزینه تمام‌شده تولید را افزایش ندهد. دولت محترم اگر نتواند نرخ سود تسهیلات بانکی را متعارف کند و در اندازه‌ای منطقی تعیین کند. نمی‌تواند رونق ایجاد کند. دولت یازدهم که درد را تشخیص داده است و می‌خواهد آن را درمان کند باید دقت داشته باشد که تجویز داروی اشتباه می‌تواند دردی بر دردها بیافزاید.

اتفاق مبارک خروج از رکود

از صفحه اول گرفت. دولت یازدهم از همان روزهای نخست با این پرسش مواجه شد که آیا سیاست‌های ضدتورمی را در صدر تصمیم‌ها قرار دهد یا اینکه سیاست‌های ضد رکود را اولویت بخشد؟ مجموعه دیدگاه‌های دولت به این نتیجه رسیدند که سیاست ضدتورمی را اولویت دهد و همین کار را کرد. این سیاست‌ها و همچنین رکود گسترده موجود سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ موجب شده است که از شتاب تورم کاسته شود. سیاست‌های انقباضی نسبی دولت در بازار پول و سرمایه و اجتناب دولت از توسعه فعالیت‌های عمرانی و همچنین فقدان جذب سرمایه خارجی و تشدید تحریم‌ها و عمیق‌تر شدن آنها، رکود را در سال ۱۳۹۲ تداوم بخشید. تداوم رکود در بهار ۱۳۹۳ نیز ادامه دارد. در حال حاضر صنعت قندوشکر نیز به همراه سایر صنایع با رکود مواجه است. در حالی که براساس سنت و عادت هر ساله مصرف ماهانه در این فصل بالغ بر ۷ هزار تن بود اما در این روزها دست کم مصرف روزانه ۲ هزار تن کاهش یافته است. انبار کارخانه‌های شکر پر شده است و مصرف کل شکر به واسطه کاهش مصرف بستنی، شکلات، نوشابه و شیرینی کاهش یافته است. براساس برخی اخبار و گزارش‌ها در حال حاضر صنعت پوشاک، صنعت پودرهای شوینده، صنعت دستمال

از صفحه اول برنامه‌های توسعه و سند چشم‌انداز را نیز نادیده گرفت و با تصمیم‌های غیرکارشناسی پایه‌های اقتصاد ملی را سست کرد. دولت قبلی براساس پیش‌فرض‌های نادرست از انگیزه و نیت و تلاش قشرهای گوناگون اجتماعی از جمله تولیدکنندگان فضای نامساعدی را در مناسبات با آنها ایجاد کرد و ضمن تخریب روابط، به‌کارآمدی و سلامت جامعه نیز آسیب جدی رساند. به‌طور مثال دولت نهم در همان شروع کار خود در تابستان ۱۳۸۵ با انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر ناسازگار شد و سعی کرد مسؤولان و مدیران این صنعت را در جامعه، افرادی غیردلسوز معرفی کند و برای اینکه به هر دلیل واردات انبوه را توجیه کند اطلاعات نامربوط و غیرواقعی داد. دولت نهم و دهم در فعالیت ۸ سال خود هرگز راه سازگاری با گروه‌های دیگر نگذاشت و به‌همین دلیل برای اجرا به تصمیم‌های غیرکارشناسی و سیاسی اعضا و هواداران دولت بسنده کرد و نتیجه فعالیت‌های ۸ سال آن رشد پایین و تورم بالا است.

ادامه رکود

واقعیت این است که دولت یازدهم در شرایط بسیار دشوار زمام امور را در دست گرفت و اقتصاد در حال احتضاری را تحویل

یادداشت

تعامل امیدوارکننده

دولت‌ها باتوجه به امکانات قانونی، سیاسی و مادی در اختیار خود نقش غیرقابل انکاری در پیشبرد یا بازدارندگی فعالیت‌های گوناگون در جامعه از جمله فعالیت‌های اقتصادی دارند. دولت ایران از این نظر در میان شمار زیاد دولت‌های جهان دست بالا را دارد و توانایی خیره‌کننده‌ای از خود نشان داده است.

دولت‌های نهم و دهم مستقر در نظام جمهوری اسلامی ایران که از بهار ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ اداره کشور را در اختیار داشتند باز هم در این بستر و زمینه دولت‌های عجیبی بودند. علاقه‌مندان به صنعت قندوشکر به همراه مدیران، صاحبان و کارکنان این صنعت قدیمی هرگز دوران سخت یاد شده به‌ویژه نیمه دوم سال ۱۳۸۵ را از یاد نخواهند برد.

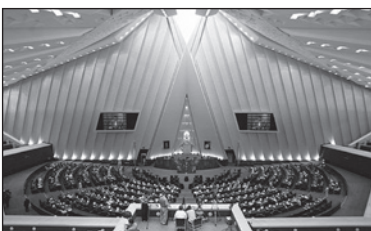
دولت‌های یاد شده در مدت ۸ سال فعالیت خود صنعت قندوشکر را به لحاظ مادی به دره مرگ بردند و از نظر روحی نیز با بی‌اعتنایی به سهامداران و صاحبان کارخانه‌ها و حتی با اتهام‌های بی‌مورد آنها را در معرض آسیب جدی قرار دادند. یکی از کارهایی که در دولت‌های قبلی انجام شد دادن اختیار صنعت قندوشکر به چند مباشر در تنظیم بازار بود.

با وجود آمادگی ده‌ها کارخانه قند برای تنظیم بازار و با وجود تجربه طولانی در این باره اما دولت دهم کار را در سال‌های سخت به چند مباشر و برخی مدیران میانی داد تا واردات را برعهده گیرند. دولت یازدهم که روی کار آمد نگاه کینه‌توزانه قبلی را کنار گذاشت و برای اینکه مشارکت عمومی در اداره کشور افزایش یابد، کارها را به‌دست نهادهای مدنی مرتبط با هر فعالیت می‌سپارد. در یکی از اقدام‌های مرفی دولت یازدهم، تشکل‌های صنعتی موظف شده‌اند بازار صنعت مرتبط با فعالیت خود را در دست بگیرند. در صورتی که این اتفاق بیفتد یک گام به‌سوی توزیع واقعی قدرت برداشته‌ایم.

در صنعت قندوشکر نیز این آمادگی وجود دارد که در برابر تعامل امیدوارکننده دولت، اقدام اعتمادساز برداشته شود. اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر همانند همه سال‌های قبل با دولت همکاری خواهد کرد و با حذف مباشران کم‌تعداد، سود حاصل از قندوشکر را به‌طور منصفانه میان تولید و مصرف توزیع خواهد کرد.

نامه ۱۶۰ نماینده مجلس به لاریجانی

نمایندگان خواستار توجه به کشاورزی و امنیت غذایی شدند

۱۶۰ نماینده مجلس نامه‌ای خطاب به رییس مجلس برای اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی نوشتند.

به گزارش ایسنا، در این نامه بر اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی به‌خصوص در بخش کشاورزی و توجه به تأمین امنیت غذایی و ذخایر راهبردی و عوامل مؤثر بر روند تولید تا مصرف تأکید شده است.

نمایندگان همچنین خواهان استمهال دو ساله وام‌های اخذ شده و پرداخت مابه‌التفاوت کرایه‌های حمل بار شدند.

واردات بی‌رویه شکر

و مازاد ۷۰۰ هزار تنی در انبارها

از صفحه اول امیدواریم دولت پس از ماه رمضان توجه ویژه‌ای به قیمت‌گذاری این محصول کند. این عضو هیأت‌مدیره انجمن صنفی صنایع قندوشکر ادامه داد: در حال حاضر باتوجه به قیمت فروش ۱۹۰۰ تومانی قندوشکر و مجوز افزایش حدود ۱۵ درصدی این محصول از درب کارخانه تا بازار مصرف قیمت منطقی برای هر کیلوگرم قندوشکر حدود ۲۲۰۰ تومان است اما مشکل این است که واحدهای صنفی آن‌قدر در محصولات مختلف زیادند که مردم باید هزینه این تعدد بالا را پرداخت کنند و هیچ‌گاه قانون در این زمینه رعایت نمی‌شود.

آمادگی برای تنظیم بازار قندوشکر

اشرف اظهار کرد: انجمن صنفی صنایع قندوشکر در قالب طرحی به وزارت جهادکشاورزی اعلام آمادگی کرد تا در صورت در اختیار داشتن اهرم‌های قانونی و برخورداری از حمایت‌های لازم بتواند بازار قندوشکر را در کشور تنظیم کند.

از صفحه اول

شکر نیشکری

امسال بیشتر از چغندر قند

اشرف خاطر نشان کرد: در سال‌های گذشته استحصال شکر از چغندر قند بیشتر از نیشکر بود اما از آنجا که حدود هفت کارخانه تولید نیشکر در راستای طرح جامع توسعه نیشکر در استان خوزستان راه‌اندازی شده‌اند و ظرفیت اسمی هر یک از این واحدهای تولیدی حدود ۱۰۰ هزار تن است به‌نظر می‌رسد امسال ظرفیت تولید شکر از نیشکر بیشتر از چغندر قند شود.

قیمت منطقی هر کیلوگرم قندوشکر ۲۲۰۰ تومان

وی اظهار کرد: در سال گذشته انجمن صنفی قندوشکر قیمت حدود ۲۱۰۰ تومانی را برای هر کیلوگرم از این محصول پیشنهاد داد اما دولت قیمت ۱۹۰۰ تومان را تصویب کرد و در سال جاری به‌نظر می‌رسد براساس محاسبات صورت گرفته قیمت تمام‌شده هر کیلوگرم قندوشکر به بیش از ۲۵۵۰ تومان برسد که

واردات شکر در بهار ۹۳ نزدیک به ۶۰ درصد واردات سال ۸۸ شد

رشد تولید غذا پاسخگوی نیاز جهانی در یک دهه آینده

سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) در گزارشی اعلام کردند تولید جهانی غذا در ۱۰ سال آینده نیازهای جمعیت رو به رشد را تأمین خواهد کرد.

این دو سازمان در گزارش دورنمای کشاورزی ۲۰۱۳-۲۰۱۴ تصریح کردند تولید کشاورزی و مصرف جهانی در ۱۰ سال آینده با مرفه تر شدن مردم کشورهای نوظهور که پروتئین بیشتری مصرف می کنند، رشد می کند اما افزایش تولید کمتر از دهه قبل خواهد بود. آنخل گوریا، دبیرکل OECD اظهار کرد: جهان در ۱۰ سال آینده به اندازه کافی می تواند غذا تولید کند و به چالش تأمین تغذیه ۹ میلیارد نفر تا سال ۲۰۵۰ پاسخ دهد.

وی افزود: هدر رفتن تولید همچنان بزرگترین تهدید برای امنیت غذایی است و حدود یک سوم محصولات تولید شده در کشورهای در حال توسعه پس از برداشت از بین می روند. بازارهای کشاورزی پس از صعود کم سابقه قیمت ها در سال ۲۰۱۲ که موجب افزایش تولید و مازاد برای گندم، برنج، شکر و سبزیجات شد، همچنان بی ثبات هستند. آب و هوای نامساعد و نگرانی ها نسبت به محدودیت های صادراتی عامل افزایش قیمت در سال ۲۰۱۲ شناخته شدند اما اکنون به نظر می رسد تورم قیمت غذای جهانی کمتر شده و نسبت به بحران غذایی سال ۲۰۰۸ ثبات بیشتری پیدا کرده است. قیمت های محصولات کشاورزی به مدت یک تا دو سال روند نزولی خواهند داشت و پس از آن ثبات یافته و به بالای سطح پیش از بحران سال ۲۰۰۸ می رسند اما پایین تر از اوج قیمت اخیر خواهند بود.

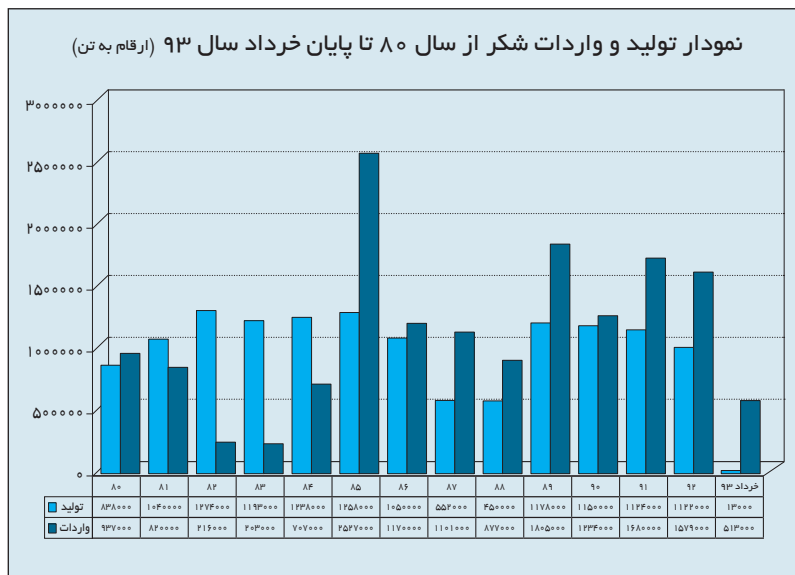
پیش بینی می شود قیمت گندم حدود یک درصد در ۱۰ سال آینده کاهش پیدا کند و حدود ۱۳ درصد پایین متوسط قیمت دهه گذشته خواهد بود. اما تقاضای قوی برای گوشت از سوی طبقه متوسط در خاورمیانه و آسیا مانع می شود که قیمت های گوشت به اندازه قیمت های غلات کاهش پیدا کند و در نتیجه متوسط قیمت های گوشت بالاتر از متوسط یک دهه گذشته خواهد بود.

خوزه گرازیانو داسیلوا، مدیرکل فائو دولت ها را به سرمایه گذاری در جاده ها، حمل و نقل و ذخیره سازی فراخواند و اظهار کرد تنها معدودی از کشورها در این زمینه پیشرفت داشته اند.

دبیر کل OECD نیز معتقد است دولت ها باید در سیاست هایشان در قبال سوخت زیستی که عامل تشدید تورم غذا شناخته می شود، تجدیدنظر کنند. انتظار می رود رشد تولید سوخت زیستی تا سال ۲۰۲۳ کند شود.

رسمی نشان می دهد در سه ماه امسال و در شرایطی که انبار کارخانه های شکر جای خالی ندارند دولت و بخش خصوصی به ترتیب ۲۶۱ هزار تن و ۲۵۲ هزار تن شکر تا پایان خرداد به بازار ایران سرازیر کرده اند. در این مدت رقمی معادل ۲۴۷ میلیون دلار به واردات شکر اختصاص یافته است که ۲۵ درصد یکی از اقساط بازپرداختی دلارهای موجود ایران در خارج از کشور بود. در حالی که در سال ۱۳۸۴ برای کل یک سال فقط ۶۲۹ هزار تن شکر به ارزش ۱۹۷ میلیون دلار به ایران وارد شده است که به طور میانگین برای هر فصل رقمی حدود ۵۰ میلیون دلار می شود در بهار ۱۳۹۳ و در اوج تنگنای ارزی ۲۵۰ میلیون دلار - یعنی ۵ برابر - شکر وارد شده است.

تشدید تحریم های غرب علیه ایران از سال ۱۳۹۱ تا امروز، گرفتاری های بدیعی برای اقتصاد کشور ایجاد کرد. یکی از این گرفتاری ها، ایجاد مانع برای ورود ارزهای حاصل از صادرات نفت به بانک مرکزی بوده و هست. این مسئله بسیار مهمی بود که به عنوان یکی از پایه های مذاکرات شش ماهه ایران و ۵+۱ قرار گرفت. ایران در این مذاکرات می خواست که ارزهای نفتی راه ورود به ایران را پیدا کنند. غربی ها اما با سختگیری زیاد فقط اجازه دادند ۴ میلیارد دلار از این منابع آن هم در ۸ قسط به ایران برگردانده شود. اما ایران با این ارزها چه کرد؟ متأسفانه و در شرایط سخت ارزی، واردات برخی کالاهای لوکس مثل خودرو به ارزش ۵۰۰ میلیون دلار در بهار امسال یکی از محل های مصرف دلارهای برگشتی بود. آمار ارائه شده از سوی منابع

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان خرداد سال ۱۳۹۳ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳ (خرداد)	۲۵۲	۲۶۱	۵۱۳

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان خرداد سال ۹۳ به تفکیک شکر خام و سفید (ارقام به هزار تن)

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۵۱۳	۲۴۶,۶۲۷,۰۰۳	۲۴۶,۶۲۷,۰۰۳
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۱۹۹۴	۵,۳۸۹,۳۸۰,۳۶۳	۵,۸۸۳,۹۱۸,۳۶۴

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: واردات شکر خام به صورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۳

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۸	۲۹	۸۸	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۲۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۲۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۱۱۵	۱۴۶	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
جمع	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۵۱۳
جمع هرماه + ماه های قبل	۱۳۹۳	۰	۳۰۲	۵۱۳	۸۱۸	۱۱۸۴	۱۷۰۹	۲۴۴۱	۳۲۸۸	۴۲۸۱	۵۴۰۸	۶۷۶۰	۸۳۳۹	۱۰۹۱۳

سیاست‌های حمایت از

کشاورزی

در آمریکا

حمایت از کشاورزی به مثابه یک استراتژی در دستور کار همه دولت‌های جهان در دوران مدرن قرار داشته و دارد. برخلاف آنچه تصور می‌شود اتفاقاً بیشترین و هدفمندترین حمایت‌ها به صورت پنهان و آشکار از طرف دولت‌هایی انجام می‌شود که گفته می‌شود اقتصاد آزاد دارند. رهبران سیاسی ایالات متحده آمریکا در همه دهه‌های سپری شده تلاش کرده‌اند ضمن اینکه کشورهای گوناگون را به سیاست‌های تجارت آزاد رهنمون سازند، راه را برای ادامه حمایت از کشاورزی خود هموار کرده‌اند. یک گزارش تازه نشان می‌دهد که این کشور در زراعت و دامداری حمایت‌های خاص دارد.

سیاست‌های حمایتی شکر نیز در آمریکا به صورت ویژه اعمال می‌شود، به این صورت که قیمت شکر در بازار داخلی بالاتر از قیمت بازارهای جهانی تعیین و اعمال می‌شود. سطح بالای حمایت از شکر به صورت مستقیم و به وسیله مصرف‌کنندگان شکر تأمین مالی می‌شود. براساس آمارهای در دسترس قیمت‌های جهانی در مقایسه با قیمت‌های داخلی در سطح بالایی تعیین می‌شود به طوری که براساس محاسبات OECD در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۸ قیمت پرداختی برای شکر وارداتی توسط مصرف‌کنندگان در بازار داخلی ۶۵ درصد بیشتر از قیمت جهانی بوده است. باتوجه به اینکه ذرت، سویا، گندم و پنبه ۴ محصول زراعی مهم در ایالات متحده آمریکا به حساب می‌آیند در سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۸ سالانه ۳/۷ میلیارد دلار و در سال ۲۰۰۸ معادل ۴/۴ میلیارد دلار برای فقط حق بیمه این محصولات پرداخت شده است.

آمریکا یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان محصولات کشاورزی در جهان است. بنابراین سیاست‌های حمایتی در این کشور می‌تواند بازار جهان را تحت تأثیر قرار دهد. بسیاری از سیاست‌های مرتبط با کالاهای کشاورزی از بحران شدید در دهه ۱۹۳۰ نشأت می‌گیرد. قوانین و سیاست‌های مختلف کشاورزی اگرچه امتیازات زیادی را به درآمد کشاورزی و سیاست حمایتی قیمت کالاها می‌دهد، اما دامنه وسیع‌تری از حمایت‌های بخش را شامل می‌شود که عبارتند از تجارت کشاورزی و کمک‌گذاری، حفاظت از محیط‌زیست، جنگلداری، کمک‌های غذایی داخلی، اعتبارات کشاورزی، توسعه روستایی، آموزش و تحقیقات کشاورزی و بازاریابی.

در اصل برنامه‌های کالایی برای تثبیت و افزایش درآمد کشاورزی از طریق حمایت‌های قیمتی و درآمدی (برای کالاهای خاص) برای کمک و مساعدت به اصلاحات اقتصادی و توسعه طی رکود اقتصادی و نواحی پس از جنگ طراحی شده است. از آن به بعد سیاست‌های کشاورزی برای رسیدن به اهداف مشخصی اصلاح شدند. با گذشت زمان افزایش مواردی در ارتباط با کسری بودجه باعث افزایش فشار برای اصلاحات سیاست کشاورزی شد.

ویژگی‌های اساسی قوانین کشاورزی

قانون کشاورزی ۱۹۸۵

- * کاهش قیمت‌های هدف
- * تثبیت برنامه پرداخت به محصولات
- * استفاده از قیمت‌های گذشته بازار برای محاسبه نرخ بهره
- * کاهش بیشتر نرخ بهره وام اعطایی به گندم‌کاران و ذرت‌کاران با صلاح دید آرا
- * برآورد موجودی ذخایر برای محاسبه برنامه‌های کاهش سطح زیرکشت
- * ایجاد وام‌های بازاریابی برای برنج و پنبه
- * وضع برنامه افزایش صادرات و برنامه مشوق صادرات لبنیات
- * وضع برنامه‌های محافظت و نگهداری از منابع طبیعی

قانون کشاورزی ۱۹۹۰

- * توسعه یا افزایش وام بازاریابی برای دانه‌های روغنی در سال ۱۹۹۱ و برای گندم و حبوبات در سال ۱۹۹۳
- * اجازه کشت دانه‌های روغنی و محصولات جایگزین بدون از دست دادن پرداخت‌ها
- * استفاده از ذخایر برای محاسبه برنامه‌های کاهش در منطقه

قانون کشاورزی ۱۹۹۶

- * جایگزینی پرداخت‌های جبرانی برای محصولات و قیمت‌های هدف با پرداخت‌های جداگانه از قیمت‌های جاری و سطح تولید
- * حفظ پرداخت‌های ثابت برای محصولات
- * حذف اکثر محدودیت‌های کشت
- * تثبیت و کاهش پرداخت‌های حمایت درآمدی طی زمان
- * حفظ مقررات وام بازاریابی
- * کاهش اعتبار برای وام‌های اضافی
- * توقف تدریجی قیمت‌های حمایتی لبنیات
- * به تعویق انداختن سهمیه بازاریابی شکر
- * ادغام کردن برنامه‌های اعطای یارانه و کمک‌های فنی برای تولیدکنندگان محصولات کشاورزی - دامی در جهت توسعه برنامه حفظ و افزایش کیفی محیط‌زیست
- * توسعه اعتبارات برنامه حفاظت منابع طبیعی

قانون کشاورزی ۲۰۰۲

- * ادامه برنامه وام‌های کمکی بازاریابی
- * جایگزین کردن پرداخت‌های انعطاف‌پذیر برای تولید با پرداخت‌های مستقیم برای محصولات
- * ایجاد یک برنامه جدید پرداخت‌های ادواری
- * حذف کنترل‌های عرضه برای بادام زمینی

قانون کشاورزی ۲۰۰۸

- * حفظ پرداخت‌های مستقیم، پرداخت‌های ضدادواری و وام‌های کمک به بازاریابی
- * ایجاد یک برنامه جدید حمایت از درآمد
- * ایجاد برخی تغییرات در برنامه حمایتی از لبنیات
- * افزایش حمایت‌های قیمتی (مانند نرخ بهره و قیمت‌های هدف) برای تعدادی از محصولات و شکر
- * ایجاد یک برنامه جدید برای تبدیل شکر به اتانول و افزایش سرمایه‌گذاری برای تحقیقات در زمینه سوخت گیاهی
- * افزایش سرمایه‌گذاری برای برنامه‌های کمک‌گذاری داخلی
- * پایان دادن به برنامه افزایش صادرات
- * برنامه‌های طراحی شده برای کشاورزان طوری طراحی شده است که ۳۰ درصد بودجه را دریافت کنند، به طوری که حدود ۱۵ درصد شامل برنامه‌های حمایتی، بیش از ۷ درصد بیمه محصولات و ۹ درصد از حمایت‌ها برای حفاظت محیط‌زیست است.

سیر تکاملی حمایت‌های کشاورزی

انتقال به تولیدکنندگان

این گزارش می‌افزاید: اگرچه سطح حمایت‌های کشاورزی در آمریکا طی زمان و برای کالاهای مختلف بوده است. اما شاخص حمایت از تولیدکننده (PSE) و دیگر شاخص‌های حمایتی مربوط به کشاورزی از سال ۱۹۸۶ کاهش داشته‌اند. کاهش در شاخص حمایت تولیدکننده بین سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۶، ۲۰۰۹-۲۰۰۷ به علت کاهش حمایت قیمت بازاری است. از طرف دیگر، حمایت‌های بودجه‌ای اندکی افزایش یافته است؛ که دلیل اصلی آن افزایش در پرداخت‌هایی است که مبتنی بر تولید نیست و دلیل دیگر آن به علت افزایش در پرداخت بر مبنای میزان استفاده از نهاده است. به طور کل طی دوره ۲۰۰۹-۱۹۸۶ الگوی اصلی حمایت براساس محصولات بوده است؛ اگرچه این نوع حمایت نیز از سال ۲۰۰۶ کاهش یافته است. سهم ترکیبی از سیاست‌های مختل‌کننده (سیاست‌های مربوط به محصولات و استفاده نامحدود از نهاده‌های متغیر) در شاخص حمایت از تولیدکننده از ۵۲ درصد در دوره ۱۹۸۸-۱۹۸۶ به ۳۱ درصد در دوره ۲۰۰۹-۲۰۰۷ کاهش یافته است. از طرف دیگر حداقل سهم حمایت‌های مختل‌کننده در تجارت و تولید (پرداخت بدون نیاز به تولید)، بعد از ده برابر شدن، به حدود ۳۰ درصد در دوره ۲۰۰۹-۲۰۰۷، رسیده است. اکثر پرداخت‌های حمایتی براساس شرایط طرح‌ریزی می‌شوند که در درجه اول شرایط زیست‌محیطی است. در سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۶ پرداخت‌ها بر مبنای محدودیت استفاده از نهاده شامل

۲۴ درصد کل حمایت تولیدکننده بود و اساساً حمایت‌ها بر مبنای پارامترهای تولیدی مانند سطح میزان تولید، استفاده از نهاده، سطح زمین یا تعداد دام بود. در سال ۲۰۰۹-۲۰۰۷ این پرداخت‌ها نیمی از کل حمایت تولیدکننده را شامل شده و دیگر مبتنی بر میزان تولید محصول نبود.

به گزارش فارس: بالاترین قیمت کالاها در سال ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ باعث کمترین سطح حمایت در این سال‌ها شد. در سال ۲۰۰۹-۲۰۰۷، آمریکا بعد از کشورهای نیوزیلند و استرالیا، دارای کمترین حمایت در بین کشورهای IECD است. درصد حمایت از تولیدکنندگان از ۲۲ درصد در سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۶ به ۹ درصد در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ کاهش یافته است.

همچنین سطح حمایت بازاری از تولیدکنندگان که توسط شاخص حمایت اسمی تولیدکننده (PNPC) اندازه‌گیری می‌شود، طی زمان کاهش یافته است. در سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۶ قیمت‌های دریافتی توسط کشاورزان در آمریکا ۱۳ درصد بیشتر از قیمت‌های جهانی بود و در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ میزان دریافتی آنها تنها ۲ درصد بالاتر از قیمت‌های جهانی بوده است.

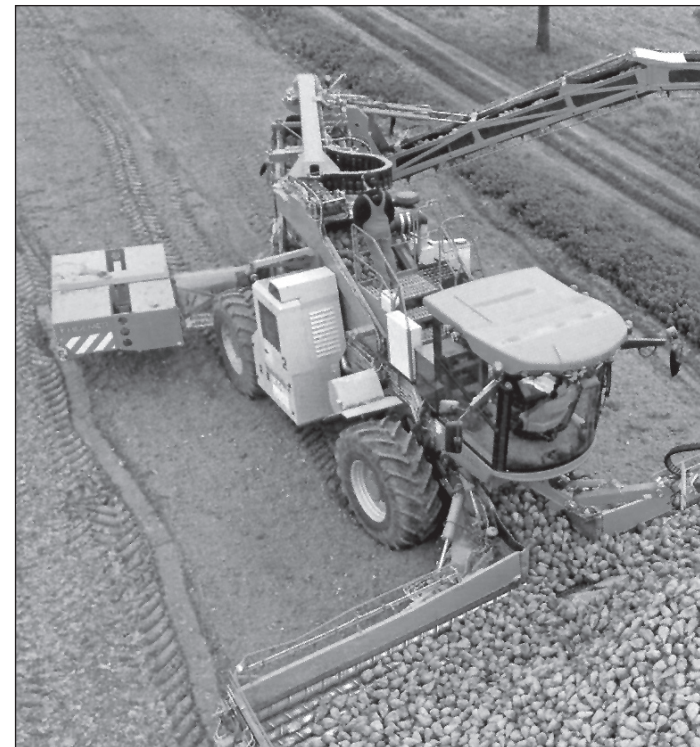
ضریب کمک اسمی (NAC) که نشان‌دهنده نسبت درآمد کل مزرعه، شامل حمایت‌ها، به ارزش تولید مزرعه در قیمت‌های جهانی است، اگرچه روند کاهش آن از میانگین کشورهای OECD کمتر است؛ اما مقدار مطلق آن همچنان از میانگین این شاخص در کشورهای OECD کمتر است. در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ در آمریکا دریافتی‌های خالص تولیدکنندگان ۱/۱۱ برابر بیشتر از بازارهای جهانی بود؛ در حالی که این رقم در کشورهای OECD، ۲/۸ برابر بود.

انتقال به مصرف‌کنندگان

پرداخت‌ها به مصرف‌کنندگان در ارتباط با سیاست‌های کشاورزی که به وسیله میزان حمایت از مصرف‌کننده (CSE) اندازه‌گیری می‌شود، الگوی متفاوتی از دیگر کشورهای OECD دارد. این امر نشان‌دهنده آن است که شاخص حمایت از مصرف‌کننده در آمریکا که شامل یارانه‌های ضمنی است، بیشتر از مالیات است. اصولاً این امر به دلیل کمک‌های مصرفی غذایی در داخل و برنامه کمک‌گذاری از طرف دولت به نیازمندان است. از سال ۲۰۰۰ در آمریکا این شاخص رو به افزایش بوده و در کشورهای OECD نیز این شاخص اگرچه منفی بوده ولی از روند منفی بودن آن کاسته شده است.

حمایت‌های عمومی از بخش کشاورزی

حمایت‌های مربوط به کل بخش، به وسیله شاخص حمایت از خدمات عمومی (GSSE) اندازه‌گیری می‌شود. در آمریکا حمایت‌های عمومی از بخش کشاورزی طی زمان افزایش یافته است. طی سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ خدمات عمومی بخش کشاورزی شامل ۴۵ درصد از کل حمایت‌های بخش کشاورزی در مقایسه با ۲۷ درصد طی سال‌های ۱۹۹۹-۱۹۸۶ بوده است. هزینه عمده خدمات عمومی بخش کشاورزی جهت بازاریابی و توسعه بوده است که حدود ۳۴ درصد از کل هزینه خدمات عمومی بخش در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ را شامل شده است.

حمایت کل از بخش کشاورزی

حمایت‌های کلی از بخش کشاورزی به‌وسیله شاخص حمایت کلی از تولیدکننده (TSE) اندازه‌گیری می‌شود. شاخص حمایت کلی مجموع شاخص حمایت از تولیدکننده، شاخص حمایت از خدمات عمومی بخش کشاورزی و هزینه پرداخت‌کنندگان مالیات برای یارانه‌های مصرفی منتهای دریافتی‌های ناشی از تعرفه وارداتی است.

به گزارش فارس: درصد حمایت کلی از بخش کشاورزی که سهم حمایت کلی از بخش را در تولید ناخالص داخلی نشان می‌دهد، کمتر از میانگین کشورهای OECD بوده و طی زمان روندی کاهشی داشته است. در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۷ حمایت کلی از بخش کشاورزی ۰/۸ درصد تولید ناخالص داخلی بوده که این رقم در سال ۱۹۸۸-۱۹۸۶، یک درصد بوده است.

روند توزیع حمایت‌های کالایی

براساس این گزارش: تخصیص پرداخت‌های دولتی بستگی به عواملی چون اندازه مزرعه، موقعیت و نوع محصولات تولیدی دارد. باتوجه به برآورد مدیریت منابع کشاورزی در سال ۲۰۰۹، حدود ۴۰ درصد از مزارع آمریکا (تعداد ۸۳۴۳۳۹ مزرعه) پرداخت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند. تعداد زیادی از مزارع پرداخت‌های دولتی را دریافت نکرده‌اند و مستقیماً به وسیله برنامه پرداخت‌ها تحت‌تأثیر قرار نگرفته‌اند. اگرچه این مزارع و خانوارهایی که این مزارع را اداره می‌کنند به‌طور غیرمستقیم از تأثیر پرداخت‌های دولتی بر ارزش زمین‌های کشاورزی و بازار محصولات متأثر می‌شوند. میزان پرداخت‌ها با میزان تولید و سطح مزارع افزایش می‌یابد. بنابراین پرداخت‌های بالاتر به خانوارهایی که مزارع بزرگ‌تر را اداره می‌کنند تعلق می‌گیرد؛ نه به زارعینی که درآمد بالاتری دارند. میزان پرداخت‌های دولت با سطح فروش مزارع متغیر است. در سال ۲۰۰۷، ۵۷ درصد از مزارعی که پرداخت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند کمتر از ۵۰۰۰۰ دلار فروش داشته‌اند. این گروه ۱۹ درصد کل پرداخت‌های دولتی به کشاورزان را شامل می‌شدند.

به‌طور میانگین پرداخت‌ها به مزارعی با سطح فروشی کمتر از ۱۰۰۰۰ دلار، ۲۰۴۰ دلار بوده است. میانگین پرداخت‌ها به مزارع همراه با افزایش سطح فروش، افزایش می‌یابد. مزارعی که بیش از یک میلیون دلار فروش دارند، به‌طور میانگین ۷۵۶۰۱ دلار دریافت می‌کنند. اکثر پرداخت‌ها به وسیله مزارع بزرگ‌تر دریافت شده‌اند. به‌طوری که مزارع تجاری نیمی از پرداخت‌های دولت را در سال ۲۰۰۷ دریافت کرده‌اند، این مزارع تنها ۱۸ درصد مزارعی هستند که پرداخت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند و میانگین درآمد خانوارهایی که این مزارع را اداره می‌کنند تقریباً سه برابر میانگین درآمد خانوار در آمریکا است. بزرگ‌ترین مزارع تجاری (با فروش خالص سالانه ۵۰۰۰۰۰ دلار یا بیشتر) ۱۵/۴ درصد پرداخت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند. اگرچه این مزارع ۴/۳ مزارعی بودند که پرداخت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند. تمرکز پرداخت‌های دولتی به خانوارهای با درآمد بالاتر طی زمان افزایش یافته است.

در سال ۱۹۸۹، نیمی از پرداخت‌ها به خانوارهای میانگین درآمدی ۴۵۸۰۸ دلار، یک چهارم به خانوارهای با میانگین درآمدی ۹۴۷۸۴ و ۱۰ درصد به خانوارهایی با میانگین درآمدی ۱۸۹۱۴۹ دلار بوده است. در سال ۲۰۰۳، نیمی از پرداخت‌های دولتی به خانوارهایی با میانگین درآمدی ۷۵۷۷۲ دلار ۲۵ درصد به خانوارهایی با میانگین درآمدی ۱۴۲، ۱۶۰ دلار و ۱۰ درصد پرداخت‌ها به خانوارهایی که بیش از ۳۴۲۹۱۸ دلار دریافت می‌کرده‌اند، بوده است. همچنین در سال ۲۰۰۷، ۱۷ درصد مزارع پرداخت‌های

محافظت از محیط‌زیست را دریافت کرده‌اند. این پرداخت‌ها به‌طور میانگین برای هر مزرعه ۵۶۱۳ دلار بوده که شامل ۷ درصد درآمد خالص مزارع و ۴۹ درصد کل پرداخت‌های دولت بوده است. اکثر مزارعی که پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست را دریافت کرده‌اند، پرداخت‌های مربوط به کالا و دیگر اشکال حمایت‌های دولتی را دریافت کرده‌اند. پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست و پرداخت‌های مربوط به محصولات به مزارع مختلفی تعلق می‌گیرند. هنگامی که پرداخت‌های حمایتی درآمد و قیمتی متوجه مزارع بزرگ هستند، مزارع که در روستاها واقع شده‌اند، بیشتر وابسته به پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست به‌عنوان یک منبع اصلی درآمد هستند.

در سال ۲۰۰۷، ۵۹ درصد مزارعی که پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست را دریافت کرده‌اند، در روستا واقع شده بودند و آنها ۵۰ درصد کل این پرداخت‌ها را دریافت کرده‌اند. مزارع تجاری ۱۷ درصد مزارعی بودند که این نوع پرداخت‌ها را دریافت کرده بودند و ۲۷ درصد کل پرداخت‌های محافظت از منابع طبیعی را دریافت کرده‌اند. حدود ۱۵ درصد از مزارعی که در مناطق روستایی واقع شده‌اند و ۱۵ درصد از مزارع متوسط، به‌طور میانگین ۵۶۲۰ و ۹۸۸۷ دلار در سال ۲۰۰۷ پرداخت‌های محافظت از منابع طبیعی را دریافت کرده‌اند. در مقایسه با مزارع روستایی و مزارع متوسط، درصد بیشتری از مزارع تجاری پرداخت‌های محافظت از منابع طبیعی را دریافت کرده‌اند؛ اما این پرداخت‌ها سهم کمتری از کل پرداخت‌های دولتی و درآمد ناخالص بوده است. در سال ۲۰۰۷، ۲۶ درصد مزارع تجاری پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست را دریافت کرده‌اند. میانگین پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست برای مزارع تجاری ۸۹۸۴ دلار برای هر مزرعه بوده که این پرداخت‌ها ۲۷ درصد کل پرداخت‌های دولتی و تنها یک درصد درآمد ناخالص است.

۸۴ درصد کل پرداخت‌های دولتی و ۲۳ درصد درآمد ناخالص برای پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست برای مزارعی که در روستاها واقع شده‌اند، ۳۵ درصد کل پرداخت‌های دولتی برای مزارع متوسط و ۱۳ درصد درآمد ناخالص برای پرداخت‌های محافظت از محیط‌زیست برای این مزارع است.

سیاست‌های مربوط به محصولات

پرداخت‌های مستقیم، پرداخت‌های ضدادواری و وام‌هایی جهت کمک به بازاریابی سه برنامه اصلی حمایت درآمدی و قیمتی هستند.

پرداخت‌های مستقیم

پرداخت‌های مستقیم ثابت بوده و با میزان تولید محصول یا سطح قیمت‌ها تغییر نمی‌کنند. پرداخت‌های مستقیم پرداخت‌های سالانه‌ای هستند که به تولیدکنندگان بر مبنای سابقه کشت مزرعه، عملکرد و نرخ پرداخت ملی، تعلق می‌گیرد. نرخ پرداخت‌ها براساس نوع محصول متفاوت است. براساس قانون کشاورزی ۲۰۰۲، نرخ پرداخت‌ها طی دوره ۲۰۰۷-۲۰۰۲ ثابت بوده است. اما در قانون کشاورزی ۲۰۰۸، نرخ پرداخت‌های مستقیم محصولات واجد شرایط (گندم، جو، ذرت، جو دو سر، پنبه، برنج، سویا و دیگر دانه‌های روغنی و بادام زمینی) بر مبنای ۸۵ درصد سطح زیرکشت در سال زراعی ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ در نظر گرفته شده است. برای سال زراعی ۲۰۰۹-۲۰۱۱ پرداخت‌ها بر مبنای ۸۳/۳ درصد سطح زیرکشت بوده است.

پرداخت‌های ضدادواری

پرداخت‌های ادواری اختلاف بین قیمت هدف و نرخ پرداخت مستقیم و قیمت مؤثر بازار را جبران می‌کند. هنگامی که قیمت مؤثر بازار از قیمت هدف بیشتر می‌شود، هیچ پرداختی صورت نمی‌گیرد. همانند پرداخت‌های مستقیم، پرداخت ضدادواری بر مبنای سطح زیرکشت و عملکرد محصول است. اما نرخ پرداخت ضدادواری به‌طور معکوس با قیمت جاری بازار تغییر می‌کند. مانند پرداخت مستقیم کشاورز ملزم به تولید محصولات برای دریافت حمایت‌ها نیست. پرداخت‌های ضدادواری به‌طور همزمان بر مبنای عملکرد و سطح زیرکشت بوده اما به میزان تولید جاری بستگی ندارد. پرداخت‌های ضدادواری در قانون کشاورزی ۲۰۰۸ اجرا می‌شوند. اما قیمت‌های هدف تعدیل شده و برخی محصولات اساسی را شامل می‌شود. میزان حمایت‌ها در پرداخت‌های ضدادواری تعدیل می‌شوند، به‌طوری که حمایت بسیاری از محصولات افزایش می‌یابد اما حمایت از پنبه اندکی کاهش یافته است. در قانون کشاورزی ۲۰۰۸ قیمت‌های هدف در سطوح قبلی خود برای سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۸ در نظر گرفته می‌شوند، به جز محصول پنبه که قیمت هدف ۱/۶ درصد کاهش یافته است.

وام مساعدت برای بازاریابی

در برنامه وام مساعدت برای بازاریابی، تولیدکنندگان برای محصولات خاصی از دولت وام گرفته و تولید محصول به‌عنوان

وثیقه وام در نظر گرفته می‌شود. هدف اولیه این برنامه تأمین بودجه به‌صورت موقت برای تولیدکنندگان در زمان برداشت است.

همچنین در زمان برداشت به کشاورزان اجازه داده می‌شود که محصول را ذخیره کرده و در زمان دیگر هنگامی که قیمت‌ها افزایش می‌یابد، محصول را بفروش برسانند. منفعت وام بازاریابی برای تولیدکننده زمانی خواهد بود که قیمت بازاری محصول کمتر از نرخ بهره باشد. در نتیجه نرخ بازپرداخت کمتر از ارزش اولیه وام و نرخ بهره خواهد بود. براساس این گزارش: یک روش جایگزین برای دریافت وام موافقت با پرداخت نقدی پرداخت کسری وام در هر زمان بعد از برداشت است هنگامی که نرخ بازپرداخت برای محصولات تولیدی کمتر از نرخ بهره باشد کشاورزانی که موافق با دریافت پرداخت کسری وام هستند، می‌توانند محصولات خود را در بازارهای آزاد بفروش برسانند. وام مساعدت بازاریابی سررسید ۹ ماهه داشته و نرخ بهره به آن تعلق می‌گیرد اما اگر نرخ بازپرداخت وام کمتر از ارزش اولیه به علاوه نرخ بهره باشد نیازی به پرداخت نرخ بهره نیست این وام‌ها بدون منبع هستند به‌طوری که وثیقه وام می‌تواند در انتها توسط مؤسسه وام‌دهنده تصرف گردد بدون اینکه جریمه‌ای اخذ شود. حتی اگر قیمت بازاری کالا هنگام بازپرداخت کمتر از نرخ بهره باشد همچنین بهره به جریمه‌های وام هم تعلق نمی‌گیرد.

برخلاف پرداخت‌های ادواری وام مساعدت بازاریابی بر مبنای تولید جاری محصولات خاصی پرداخت می‌شود کالاهای واجد شرایط دریافت وام بازاریابی همان کالاهای واجد شرایط برای پرداخت مستقیم و ادواری هستند به علاوه کالاهای عمده‌ای چون پنبه، پشم، پارچه موه‌ر و عسل.

برنامه انتخاب درآمد متوسط محصول

در قانون کشاورزی سال ۲۰۰۸ برنامه جدیدی تحت‌عنوان برنامه انتخاب درآمد متوسط محصول ایجاد شد برخلاف برنامه‌های سنتی کشاورزی این برنامه کشاورزان را در برابر کاهش درآمد برای هر محصول صرف‌نظر از علت آن کاهش قیمت و کاهش عملکرد یا ترکیبی از هر دو محصول حمایت کند این برنامه بر مبنای ایالت و میزان کمبود درآمد بوده و از سال زراعی ۲۰۰۹ برای کشاورزان قابل اجرا است این برنامه به‌عنوان یک روش یا برنامه حمایتی آلترناتیو برای دریافت پرداخت‌های ادواری به علاوه کاهش ۲۰ درصدی در پرداخت مستقیم و ۳۰ درصد در نرخ وام برای هر محصول است. کشاورزان زمانی پرداخت‌های تحت این برنامه را دریافت می‌کنند که درآمد محصول کمتر از سطح تعیین شده از میانگین عملکرد و قیمت بازار در گذشته باشد برای واجد شرایط شده جهت دریافت ACRE دو شرط باید وجود داشته باشد: درآمد واقعی آن ایالت برای محصول باید کمتر از میزان درآمد تضمین شده آن استان باشد. درآمد واقعی شخص برای محصول باید کمتر از معیار درآمدی مزرعه باشد.

بیمه و پرداخت‌هایی جهت بلایای طبیعی

دولت بیمه محصولات تحت پوشش را جهت پوشش زیان‌هایی ناشی از بلایای طبیعی نوسان قیمت و کاهش درآمد محصول را تأمین می‌کند تلفات مربوط به بخش دامداری به‌طور کل تحت پوشش بیمه قرار نمی‌گیرند به‌جز در برخی موارد و در مناطق جغرافیایی خاص که به‌وسیله آژانس مدیریت ریسک تعیین می‌شود. به‌رحال تلفات در بخش دامداری به‌علت خشکسالی و دیگر بلایای طبیعی واجد شرایط برای دریافت کمک‌ها در وضعیت اضطراری و فوق‌العاده است که این امر اساساً به‌دلیل کمک به دامداران جهت پرداخت هزینه‌های خرید خوراک دام است.

تحت برنامه بیمه محصول تولیدکنندگان می‌توانند بین بیمه درآمد یا عملکرد یکی را انتخاب کنند تولیدکنندگان بیمه‌شده پرداخت‌های بیمه‌ای را زمانی که عملکرد یا درآمد واقعی به مقداری کمتر از میزان مورد انتظار کاهش یابد دریافت می‌کنند کالاهای کشاورزی واجد شرایط بیمه محصولات مهم در کشاورزی هستند در سال ۲۰۰۸ برنامه مذکور بیش از ۱۰۰ محصول را تحت پوشش قرار داده که این میزان بیش از سه چهارم سطح زیرکشت در آمریکا است.

رتبه‌بندی محصولات کشاورزی وارداتی

داشتند میزان واردات را در مقابل تقویت تولید و خرید تضمینی محصول داخلی به گونه‌ای مدیریت کنند تا طی سال‌های آینده واردات گندم به حدود صفر برسد.

حسین صفایی، مدیرعامل سازمان تعاون روستایی درباره میزان خرید تضمینی و نیاز به واردات گندم در سال جاری می‌گوید: «میزان نیاز مصرفی گندم در هر سال حدود ۹ میلیون تن است و اگر میزان خرید تضمینی گندم امسال به حدود هفت میلیون تن برسد می‌توان امیدوار بود میزان واردات گندم در سال جاری به حدود یک میلیون تن برسد و در سال‌های آینده با افزایش تولید کمی و کیفی این محصول، واردات گندم قطع شود.»

برنج در رتبه سوم واردات غیر نفتی

برنج یکی دیگر از اقلامی است که برای تأمین نیاز داخلی آن همواره به واردات نیاز داشته‌ایم اما به‌رغم اینکه این محصول استراتژیک سوومین کالای وارداتی غیرنفتی به‌شمار می‌رود، امسال برخلاف سال‌های گذشته روند کاهشی داشته است که نشان از عزم مسئولان برای کنترل بازار داخلی دارد چرا که براساس آمار رسمی گمرک طی سه ماهه نخست امسال ۲۹۹ هزار و ۵۰۰ تن برنج به ارزش بیش از ۳۷۰ میلیون دلار وارد شده که از نظر وزنی ۴۳/۳۵ درصد و از نظر ارزشی ۳۸/۱۵ درصد رشد منفی داشته است.

البته پیش از این نیز کارشناسان و مسئولان وزارت جهادکشاورزی بر ضرورت کاهش واردات برنج در سال جاری با توجه به افزایش بی‌رویه واردات آن در سال گذشته اشاره کرده بودند؛ به گونه‌ای که رییس سازمان جهادکشاورزی استان مازندران در این باره به ایسنا گفت: با توجه به مازاد ۸۰۰ هزار تنی واردات برنج در سال گذشته به نظر می‌رسد امسال با واردات بسیار کمتری از برنج می‌توانیم نیاز داخلی کشور را تأمین کنیم چرا که همچنان در انبارهای استان‌های شمالی کشور انواع برنج محلی و پرمحصول موجود است.

افزایش بیش از ۲ برابری

واردات خوراک دام و طیور

خوراک دام و طیور که عمدتاً شامل دانه ذرت دامی و کنجاله سویا می‌شود در ردیف بعدی کالاهای وارداتی غیرنفتی قرار دارند که طی بهار امسال به حدود یک و نیم میلیون تن رسیده است اما یکی با افزایش و دیگری با کاهش نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته مواجه بوده است.

به‌گونه‌ای طی سه ماهه نخست امسال دانه ذرت دامی با بیش از یک میلیون و ۵۶ هزار تن واردات به ارزش بیش از ۳۵۴ میلیون دلار ۶۸/۶۲ درصد از نظر وزنی و ۴۰/۳۳ درصد از نظر وزنی افزایش و کنجاله سویا با حدود ۴۶۸ هزار تن واردات به ارزش بیش از ۲۹۸ میلیون دلار بیش از ۳۰ درصد از نظر وزنی و ارزشی کاهش داشته است.

البته کنجاله کلزا هم روند افزایشی بسیاری نسبت به سه‌ماهه نخست سال گذشته داشته است چرا که در بهار امسال ۳۸ هزار و ۶۰۰ تن کنجاله کلزا به ارزش ۱۳ میلیون و ۳۰۰ هزار دلار به کشور وارد شده که از نظر وزنی هزار و ۲۴۸ درصد و از نظر ارزشی بیش از هزار و ۲۹ درصد افزایش داشته است.

در مجموع این میزان واردات مستمر نشان می‌دهد مشکل سال گذشته واردات خوراک دام و طیور و معطل ماندن کشتی‌های حامل این محصولات که دامداران و مرغداران را به زحمت انداخته بود حل شده است و حالا واردکنندگان برای تأمین ارز مورد نیازشان مشکل چندانی ندارند.

انبارهای مملو از قند و شکر

و واردات نیم میلیون تنی

واردات قند و شکر هم که معمولاً مصرف آنها به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم در ایام خاص مانند ماه رمضان افزایش می‌یابد، جهشی قابل‌ملاحظه‌ای داشته که نشان می‌دهد دولت برای تأمین نیاز داخلی از همان ابتدا بنا را بر واردات گذاشته در حالی که عضو هیأت‌مدیره انجمن صنفی صنایع قند و شکر

محصولات است که در کنار میزان تولید داخلی آن محصول می‌تواند نیاز داخلی کشور به آن محصول مورد نظر را تأمین کند.

گندم در صدر کالاهای وارداتی غیرنفتی

البته گندم به‌عنوان یکی از اساسی‌ترین محصولات کشاورزی که در تأمین امنیت غذایی نقش به‌سزایی داشته و سهم بیش از ۶۰ درصدی در بخش کشاورزی دارد، عمده‌ترین محصول وارداتی از نظر ارزشی در بهار امسال به‌شمار می‌رود و روند رو به رشد واردات آن اگر ادامه یابد می‌تواند رکورد جدیدی در وابستگی به این محصول را برای کشور که تا چند سال گذشته در تولیدش به‌خودکفایی رسیده بود، ثبت کند.

چراکه براساس آمار رسمی منتشر شده گمرک جمهوری اسلامی ایران طی سه ماهه نخست امسال دو میلیون و ۱۴۳ هزار تن دانه سخت گندم به ارزش بالغ بر ۷۵۱ میلیون دلار به کشور وارد شده که از نظر وزنی بیش از ۱۳۴ درصد و از نظر ارزشی بیش از ۹۶ درصد نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته افزایش داشته است.

این افزایش چند برابری میزان واردات گندم در حالی است که به اذعان مسئولان وزارت جهادکشاورزی، آنها قصد

به‌رغم سیاست‌های وزارت جهادکشاورزی مبنی بر کنترل واردات و تقویت صادرات محصولات کشاورزی برای حرکت به سمت کاهش تراز منفی تجاری این بخش، گندم همچنان در صدر اقلام عمده وارداتی از نظر وزنی و ارزشی قرار دارد و وارداتش همچنان رو به صعود است.

در این میان افزایش ۲۰۰ درصدی واردات گوشت قرمز، واردات نیم میلیون تنی قند و شکر با وجود انبارهای پر و البته کاهش ۴۳ درصدی واردات برنج را هم باید به‌کارنامه حجتی در بهار امسال اضافه کرد.

به گزارش ایسنا، وزارت جهادکشاورزی که از زمان روی کار آمدن محمود حجتی اصلاح آمارها و مدیریت نادرست گذشته را در جهت مثبت‌شدن تراز تجاری منفی هشت میلیارد دلاری محصولات کشاورزی و افزایش ضریب امنیت غذایی در دستورکار قرار داد، عملکردهای مثبت بسیاری در مدیریت بخش کشاورزی داشته است که می‌توان به اعلام به‌موقع نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی تا تدوین بسته‌های حمایتی مختلف از بخش‌های مختلف مانند تسهیلات و... اشاره کرد.

در این میان آنچه به‌عنوان یکسوی معادله برای محاسبه تراز تجاری محصولات کشاورزی به‌شمار می‌رود واردات این

جدول واردات محصولات کشاورزی در فصل بهار امسال

ردیف	نوع محصول	میزان واردات در بهار سال ۹۳ (۱۰۰۰ تن)	ارزش (میلیون دلار)	درصد تغییرات وزنی
۱	دانه سخت گندم	۲۱۴۳/۱	۷۵۰/۸	۱۳۴/۳۰
۲	برنج	۲۹۹/۵	۳۷۰/۸	-۴۳/۳۵
۳	دانه ذرت دامی	۱۰۵۶/۶	۳۵۴/۳	۶۸/۶۲
۴	کنجاله سویا	۴۶۸/۱	۲۹۸/۵	-۳۰/۲۸
۵	شکر تسویه‌نشده از نیشکر	۵۱۲/۶	۲۴۶/۶	۱۶۷/۷۴
۶	روغن خام سویا	۱۷۶/۱	۲۰۸/۲	۶۶/۷۷
۷	گوشت و احشاء خوراکی	۳۳/۲	۱۷۱/۱	۲۶۶/۷۸
۸	روغن دانه آفتابگردان	۹۵/۷	۱۱۱/۱	۴۸۸/۳۴
۹	موز سبز تازه یا خشک‌کرده	۹۰/۳	۹۳/۱	۱۲/۶۱
۱۰	جو	۱۳۸/۸	۴۳/۹	-۳۰/۷۵
۱۱	دانه آفتابگردان	۱۳/۶	۲۱/۲	۲۲۲/۱۸
۱۲	کنجاله کلزا	۳۸/۶	۱۳/۳	۱۲۴۸
۱۳	شیر خشک صنعتی	۰/۹	۱۱/۸	-۶۷/۱۲

اقتصاددانان، کارشناسان و مسؤولان از نقش کشاورزی در تحقق اقتصاد مقاومتی به تسنیم گفتند

کشاورزان منتظر «نگاه حمایت» دولت

خلاصی از نفت با اقتصاد دهقانی

تجربه موفق کشورهای توسعه یافته در اتکا به کشاورزی برای نیل به توسعه، خودکفایی و ارزآوری، بیش از پیش بر نقش کشاورزی ایران در تحقق اقتصاد مقاومتی صحه می‌گذارد، البته با «نگاه حمایت» دولت که امام خامنه‌ای از مسؤولان خواسته‌اند.

مقام معظم رهبری در تعریف اقتصاد مقاومتی فرمودند: اقتصاد مقاومتی یک الگوی علمی متناسب با نیازهای کشور است که البته بسیاری از کشورهای دیگر نیز برای کاهش تأثیرپذیری خود از تکان‌های اجتماعی و اقتصادی جهانی، متناسب با شرایط خاص خود، به آن روی آورده‌اند.

درون‌زا بودن و تکیه بر ظرفیت‌ها و امکانات داخلی در عین برونگرایی و تعامل صحیح با اقتصاد دیگر کشورها، دومین ویژگی اقتصاد مقاومتی بود که رهبر انقلاب بیان کردند. بانوجه به این تعریف می‌توان گفت بخش کشاورزی یکی از بخش‌هایی است که می‌تواند در تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی نقش قابل توجهی را ایفا کند. امام خامنه‌ای در دیدار اخیر با مسؤولان نظام هم تأکید کردند: «درباره بخش کشاورزی؛ کشاورزی اهمیت حیاتی دارد. لازم است نگاه دولت و سیاست‌های دولتی به بخش کشاورزی، نگاه حمایت باشد؛ همه‌جای دنیا هم همین‌جور است؛ از بخش کشاورزی به‌وسیله دولت‌ها حمایت می‌شود. آن‌وقت باید مشکلات موجود در بخش کشاورزی برطرف بشود؛ مشکلات کشاورزان، مشکلات دامداران - که گاهی شکایت‌هایی هم به ما می‌شود - و انسان رنج می‌برد از مشکلاتی که برای اینها وجود دارد.» از سوی دیگر اصل چهل و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز به بررسی استقلال اقتصادی می‌پردازد. در بند نهم از اصل چهل و سوم اساسی ایران بر افزایش تولیدات کشاورزی، دامی و صنعتی که نیازهای عمومی را تأمین کند و کشور را به مرحله خودکفایی برساند و از وابستگی برهاند، تأکید می‌شود. براساس این گزارش فرآورده‌های کشاورزی اعم از محصولات زراعی و دامی که اصطلاحاً به آنها تولیدات کشاورزی اطلاق می‌شود، در بدو امر به‌خاطر تأمین اساسی‌ترین کالاهای مورد نیاز بشر یعنی مواد غذایی حائز اهمیت است. در کنار این امر همانگونه که تجربه برخی کشورهای مثل استرالیا و کانادا نشان می‌دهد بخش کشاورزی را می‌توان به‌عنوان نقطه شروع توسعه اقتصادی در نظر گرفت. علاوه بر این کشورهای توسعه‌یافته با در دست گرفتن سهم عمده‌ای از تولید و تجارت محصولات کشاورزی (مثل غلات) در سطح جهان توانسته‌اند علاوه بر دستیابی به ارز قابل توجه در هر سال، از نظر اقتصادی و سیاسی نیز بر سایر جوامع تسلط یابند. این در حالی است که در بسیاری از کشورها که بخش عمده‌ای از جمعیت فعال آنها در بخش کشاورزی حضور دارند، سالانه مبالغ عمده‌ای بابت واردات این محصولات اختصاص می‌یابد. به‌خصوص که نرخ رشد جمعیت در جوامع اخیر معمولاً بالاتر از سایر کشورها است و لذا تأمین غذای جمعیت رو به افزایش غالباً به‌عنوان یک مسئله جدی قلمداد می‌شود. در همین راستا خبرگزاری تسنیم با مسؤولان مختلف بخش کشاورزی کشور به گفت‌وگو نشسته و از آنان درباره نقش این بخش در تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، استعدادها و ابزارهای بخش و موانع موجود سؤال کرده است، گفت‌وگوهایی که در ذیل بخشی از آنها را می‌خوانید:

کشاورزی ایران توان تأمین غذای

۱۵۰ میلیون نفر را دارد

هدایت‌الله میرمیر زهی، عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس در پاسخ به این پرسش که بخش کشاورزی در تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی چه نقشی را می‌تواند ایفا کند، اظهار داشت: به‌نظر بنده نخستین قدم برای توسعه و استقلال هر کشوری توسعه محور کشاورزی آن است. وی با اشاره به اینکه طبق فرمایش امام خمینی (ره) کشاورزی محور استقلال است، افزود: درحال حاضر نیز بعد از نفت بخشی که می‌توان روی آن کار کرد و از این طریق کشور را به‌خودکفایی رساند بخش کشاورزی، منابع طبیعی، امور دام و شیلات است.

همچنین ۹۵ هزار و ۷۰۰ تن روغن دانه آفتابگردان، گلرنگ یا زعفران به ارزش بیش از ۱۱۱ میلیون دلار به‌کشور وارد شده که بیش از ۴۸۸ درصد رشد وزنی و ۴۱۱ درصد رشد از نظر ارزشی را نسبت به بهار پارسال را نشان می‌دهد. البته واردات دانه آفتابگردان در این بازه زمانی نیز قابل تأمل است چرا که در شرایطی که صنایع روغن‌کشی از مناسب نبودن تعرفه واردات این محصول گلایه دارند در بهار امسال ۱۳ هزار و ۶۰۰ تن دانه آفتابگردان به‌ارزش بیش از ۲۱ میلیون دلار به کشور وارد شده است که نسبت به سال گذشته ۲۲۲ درصد رشد را نشان می‌دهد.

افزایش بیش از ۲۰۰ درصدی

واردات گوشت قرمز

انواع گوشت قرمز و تأمین آن یکی از دغدغه‌های مهم مسؤولان وزارت جهادکشاورزی و دولت طی سال‌های اخیر بوده و برای آن همواره نیازمند واردات حدود ۱۰ درصدی از کشورهایمانند برزیل بوده‌ایم که البته این واردات چندان بی‌حاشیه از نظر میزان، سلامت و بهداشت نبوده است. اما به‌رغم اینکه مسؤولان وزارت جهادکشاورزی طی سال گذشته همواره اعلام کرده‌اند درصدد هستند میزان واردات گوشت قرمز به کشور را در راستای رسیدن به‌مرز خودکفایی کاهش دهند آمار گمرک در بهار امسال گویای چیز دیگری است.

در این بازه زمانی بیش از ۳۲ هزار و ۲۴۵ تن گوشت و احشاء خوراکی به ارزش ۱۷۱ میلیون و ۱۲۵ هزار و ۵۳۹ دلار به کشور وارد شده که نشان از افزایش بیش از ۲۶۶ درصدی از نظر وزنی و افزایش بیش از ۲۲۴ درصدی از نظر ارزشی به کشور است.

موز در صدر میوه‌های وارداتی

اما پس از گندم، برنج، روغن و گوشت قرمز موز در صدر میوه‌های وارداتی بهار ۹۳ قرار دارد که واردات آن بیش از ۱۲ درصد افزایش وزنی نسبت به بهار سال گذشته داشته چرا که طی سه ماهه نخست امسال ۹۰ هزار و ۳۰۰ تن موز به ارزش بیش از ۹۳ میلیون دلار به کشور وارد شده است.

رشد منفی واردات جو در بهار امسال

جو یکی دیگر از اقلام اساسی بوده که پس از گندم و برنج از اهمیت بالایی در تأمین امنیت غذایی کشور دارد و می‌توان گفت جزو معدود محصولات وارداتی به‌شمار می‌رود که میزان وارداتش در بهار امسال نسبت به پارسال حدود یک‌سوم کاهش یافته است چرا که در این بازه زمانی بیش از ۱۳۸ هزار تن جو به ارزش حدود ۴۴ میلیون دلار وارد شده که کاهش ۳۰ درصدی از نظر وزنی و کاهش ۴۳ درصدی از نظر ارزشی را نشان می‌دهد.

شیرخشک صنعتی در رتبه ۱۶۴

واردات محصولات کشاورزی

شیرخشک صنعتی هم پس از محصولاتی از جمله کره، چای سیاه، پنبه، عدس و غیره جز محصولات است که در زمره آخرین کالاهای وارداتی بخش کشاورزی در بهار امسال به‌شمار می‌رود چرا که وارداتش در این بازه زمانی کاهش بیش از ۶۷ درصدی را نشان می‌دهد چرا که در سه ماهه نخست امسال تنها ۹۰۰ تن از این محصول به ارزش حدود ۱۲ میلیون دلار وارد شده است.

معتقد است «بانوجه به موجودی حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تنی قندوشکر در کشور و تولید این محصول به‌همین میزان در سال جاری، دولت باید از ادامه واردات بی‌رویه آن جلوگیری کند». اما آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران نشان می‌دهد وزارت جهادکشاورزی از ابتدای امسال که تجارت خارجی محصولات کشاورزی را برعهده گرفته تمایل زیادی به واردات شکر و ادامه روند گذشته دارد چرا که در بهار امسال بیش از نیم میلیون تن شکر به کشور وارد شده است. به‌گونه‌ای که طی همین بازه زمانی حدود ۵۱۲ هزار و ۲۰۰ تن شکر تصفیه نشده از نیشکر به ارزش بیش از ۲۴۶ میلیون دلار به کشور وارد شده است که نسبت به سال گذشته بیش از ۱۶۷ درصد رشد وزنی و بیش از ۱۲۶ درصد رشد ارزشی داشته است.

افزایش واردات روغن و دانه‌های روغنی

واردات روغن خام درحالی که در بهار امسال افزایش قابل توجهی نسبت به سال گذشته داشته است که صنایع روغن‌کشی نسبت به این ادامه روند افزایشی واردات این محصول اعتراض داشته و آن را خلاف قانون می‌دانند.

اکبر سبقتی، دبیر انجمن صنایع روغن‌کشی در این باره به ایسنا گفت: «در ماده ۱۰۶ برنامه سوم توسعه برای تقویت اشتغال و سرمایه‌گذاری مقرر شد به‌جای واردات محصول نهایی که در این صنعت روغن‌خام و کنجاله سویا به‌شمار می‌رود، مواد اولیه که همان دانه‌های روغنی از جمله دانه سویا است وارد شود اما این برنامه از سال ۸۵ تاکنون به فراموشی سپرده شده است.»

وی افزود: ظرفیت کنونی صنایع روغن‌کشی چهار میلیون و ۶۰۰ هزار تن است درحالی که سال گذشته کمتر از ۸ درصد آن فعال بود اما وزارت جهادکشاورزی بانوجه به قانون تمرکز وظایف بخش کشاورزی و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی بهتر است به‌جای واردات روغن خام به واردات دانه‌های روغنی بپردازد اما این درحالی است که تعرفه واردات این محصولات به‌درستی در نظر گرفته نشده چرا که هم‌اکنون تعرفه واردات روغن ساخته شده ۲۲ درصد، تعرفه واردات روغن‌خام چهاردرصد و تعرفه واردات دانه‌های روغنی هم چهاردرصد است.

البته صنایع روغن‌نباتی در پاسخ به این اظهارات معتقدند طی سال‌های گذشته ظرفیت‌های مطالعه‌شده بسیاری در صنایع مختلف به‌وجود آمده که هم‌اکنون بلااستفاده مانده‌اند که دولت باید برای استفاده از این ظرفیت‌ها برنامه‌های خود را اعلام کند.

محمد قبله در این زمینه اظهار کرد که تأمین روغن‌خام برای صنایع روغن‌نباتی از محل واردات دانه‌های روغنی یا روغن‌خام تفاوتی ندارد اما باید بررسی شود که از نظر پتانسیل‌های موجود و هزینه‌های تولید کدام یک صرفه اقتصادی بیشتری دارد. از سوی دیگر هدف اصلی در تولید روغن نباتی حمایت از تولیدکنندگان دانه‌های روغنی است؛ بنابراین هرقدر دولت هدف‌گذاری‌اش مبنی بر توسعه و رشد تولید دانه‌های روغنی باشد صنایع روغن‌نباتی خریدار روغن‌خام استحصال‌شده از دانه‌های روغنی تولید داخلی می‌شوند و کشاورزان انگیزه بیشتری برای تولید خواهند داشت.

اما در این میان آمار واردات گمرک نشان می‌دهد حدود ۲۷۲ هزار تن انواع روغن‌خام طی بهار امسال به کشور وارد شده که رشد قابل توجهی نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته داشته است چرا که طی این مدت ۱۷۶ هزار و ۱۰۰ تن روغن‌خام سویا به ارزش بیش از ۲۰۸ میلیون دلار به کشور وارد شده که از نظر وزنی ۶۶/۷۷ درصد و از نظر ارزشی ۵۵/۳۵ درصد افزایش داشته است.

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس:

پروای حمایت از تولیدکنندگان شکر تسهیلات مالی داده شود

توان افزایش ظرفیت تولید را دارند ولی نیاز به حمایت بیشتر دارند البته برنامه‌ریزی‌هایی در این زمینه صورت گرفته ولی در عرصه عمل، اجرا نشد. وی گفت: ما باید به‌دنبال این باشیم تا با برنامه‌ریزی، حداقل شرکت‌های مرتبط با چغندر قندوشکر که با مشکل مالی و زیرساختی رویه‌رو هستند تسهیلاتی داده شود و در غیراین صورت ما راهی برای تأمین نیاز داخل قندوشکر نخواهیم داشت. وی درخصوص اینکه ما در زمینه تنظیم بازار چه اندازه عملکرد موثقی داشتیم گفت: تنظیم بازار مشکلی است

سیدراضی نوری، عضو کمیسیون کشاورزی آب و منابع طبیعی مجلس در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران درخصوص ضرورت واردات شکر گفت: به‌خاطر اینکه تولیدات داخلی ما با کمبود مواجه است و پاسخگو مصرف داخلی نیست بنابراین ما نیاز به این داریم که برای تنظیم بازار شکر را از کشورهای دیگر وارد کنیم البته برای کاهش واردات نیاز به سرمایه‌گذاری کارخانه‌هایی داریم که در این عرصه فعالیت می‌کند. وی گفت: برخی کارخانه‌های قندوشکر هستند که

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر در گفت‌وگو با «تراز»:

مشکلاتی که تولیدکنندگان شکر با آن دست و پنجه نرم می‌کنند

* اکنون حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن قندوشکر در انبارهای کشور وجود دارد و به نظر می‌رسد همین میزان نیز در طول سال تولید شود، بنابراین به نظر می‌رسد، دولت باید هر چه سریع‌تر راهکارهایی برای کنترل این بازار و واردات این محصول اتخاذ کند

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر ایران گفت: برای رسیدن به خودکفایی باید کارخانه‌ها و واحدهای تولید قندوشکر را از نظر ماشین‌آلات نوسازی و بازسازی کرد بنابراین دولت باید زمینه‌های در اختیار قرار دادن آخرین و جدیدترین تکنولوژی‌های روز دنیا را برای این تولیدکنندگان فراهم سازد.

وی تصریح کرد: تولیدکنندگان و مسئولان دولتی باید برخلاف رویه‌های رایج در دولت‌های قبلی آمار و اطلاعات را به‌طور منسجم منتشر کنند زیرا این کار در نهایت به سود مجموعه تولید است.

دانیایی در ادامه خاطر نشان کرد: واردات بی‌رویه شکر در چند سال اخیر به تولید، آسیب‌های فراوانی رسانده و این صنعت را با مشکلات فراوان مواجه ساخته است. بنابراین دولت برای حمایت از کارخانه‌های تولید قندوشکر کشور باید از واردات این محصول تا پایان سال جلوگیری کند و حتم بدانند که تولیدکنندگان داخلی توان تأمین نیازهای کشور را دارند.

با واردکنندگان قرار بگیرند و سود آنها نیز تقریباً یکسان شود.

دانیایی خاطرنشان کرد: اقدامات دولت در جهت کنترل و تنظیم واردات شکر نسبت به کل مصرف شکر سبب شد تا از اسفندماه تاکنون از ثبت سفارش برای واردات شکر جلوگیری شود.

وی گفت: در مقابل اقداماتی که دولت انجام داده، تولیدکنندگان نیز وظایفی در قبال برنامه‌ریزی کارآمد برای ثبات بخشی به بازار قندوشکر دارند و باید با ایجاد ثبات و آرامش در بازار قندوشکر مسئولان را یاری کنند.

وی تأکید کرد: در طول سال‌های گذشته تولیدکنندگان قندوشکر همواره ثبات بازار را حفظ کرده و سبب شده‌اند تا قیمت قندوشکر همسو یا حتی کمتر از کالاهای اساسی دیگر و همچنین نرخ تورم حرکت کند.

وی افزود: تولیدکنندگان باید با افزایش سرمایه‌گذاری و بهره‌وری، افزایش تولید را سرلوحه امور خود قرار داده، میزان تولید را به مرحله خودکفایی برسانند و در این صورت حتم بدانند که دولت می‌تواند مانع از واردات شکر و ضرر به تولید داخلی شود.

وی از تولیدکنندگان شکر خواست: تولیدکنندگان باید با رصد بازار قندوشکر از گران کردن و فروش خارج از توافق با دولت دوری کنند زیرا این کار ممکن است در کوتاه‌مدت سودده باشد اما حتم بدانند در

اکنون حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن قندوشکر در انبارهای کشور وجود دارد و به نظر می‌رسد همین میزان نیز در طول سال تولید شود، بنابراین به نظر می‌رسد، دولت باید هر چه سریع‌تر راهکارهایی برای کنترل این بازار و واردات این محصول اتخاذ کند.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر ایران به «تراز» گفت: دولت یازدهم در یک سال گذشته راهکارها و برنامه‌های اقتصادی فراوانی را برنامه‌ریزی کرده و در این میان همواره بر همکاری با بخش تولید تأکید داشته است. این در حالی است که در مقابل تولیدکنندگان به‌ویژه در حوزه کالاهای اساسی که ارتباط مستقیمی با معیشت مردم دارند نیز باید وظایف خود را به خوبی انجام دهند.

بهمین دانیایی تصریح کرد: سالانه حدود ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار تن قندوشکر در کشور مصرف می‌شود، که متأسفانه در سال‌های گذشته شاهد واردات بی‌رویه در این حوزه بودیم که با تعرفه و حقوق گمرکی حدود ۲۶ درصد بود واردکنندگان اقدام به واردات می‌کردند که باعث شده بود تا این عده سود فراوانی در مقابل تولیدکنندگان داشته باشند.

وی افزود: یکی از بهترین اقداماتی که دولت یازدهم انجام داد، وضع تعرفه‌های گمرکی برای واردات شکر در اندازه‌ای مناسب با قیمت مصوب فعلی شکر است زیرا این اقدام سبب می‌شود تا تولیدکنندگان شکر در موقعیتی برابر

افزایش قیمت شکر و کاهش قیمت گندم در بازارهای جهانی

امروز در بازارهای جهانی قیمت گندم، خوراک دام و دانه‌های روغنی کاهش داشت و محصولاتی مانند شکر و دام زنده با افزایش قیمت مواجه شدند.

به گزارش فارس، قیمت محصولات کشاورزی در بازارهای جهانی تمام محصولات گروه غلات به‌غیر از برنج سخت با کاهش قیمت مواجه شدند.

کاهش قیمت دانه‌های روغنی

قیمت ذرت ۴/۵ دلار، گندم ۲/۵ دلار، بولاف ۱/۲۵ دلار، سویای خوراکی ۲/۱۴ دلار، سویای روغنی ۲۷ سنت و گیاه کانولا ۱/۷ دلار کاهش داشتند و به ترتیب به قیمت‌های ۳۴۷ دلار، ۵۲۹ و ۷۵ سنت، ۳۲۴ دلار، ۳۴۹ دلار و ۴۰ سنت، ۳۶ دلار و ۴۵ سنت و ۴۴۱ دلار و ۶۰ سنت به معامله شد.

برنج سخت تنها محصول این گروه با یک سنت افزایش قیمت مواجه بود و به قیمت ۱۳ دلار و ۱۳ سنت به فروش رفت.

افزایش قیمت شکر

در گروه محصولات کشاورزی نرم نیز تقریباً همه محصولات این گروه افزایشی بودند.

قیمت کاکائو ۱۸ دلار، قهوه ۸/۵۵ دلار، شکر ۵ سنت، کتان یک دلار افزایش قیمت داشت و به ترتیب به قیمت‌های ۳۰۸۲ دلار، ۱۷۲ دلار، ۱۶ دلار و ۹۷ سنت به فروش رفت.

افزایش قیمت دام

در بازارهای جهانی

در گروه دام نیز، دام زنده ۶۳ سنت و دام پرواری ۵ سنت افزایش قیمت را تجربه کرد و به قیمت ۱۵۴ دلار و ۳۳ سنت و ۲۱۱ دلار و ۶۵ سنت معامله شدند.

کشاورزان منتظر «نگاه حمایت» دولت

بسیار وسیع تحت‌عنوان کشت و صنعت بوده است به‌ویژه کشت و صنعت‌هایی که با وجود سرمایه‌گذاری‌های زیاد راندمان بالایی نداشتند.

ایران توان تأمین نیاز غذایی تمام

کشورهای حوزه خلیج فارس را دارد

رییس اتحادیه ملی محصولات کشاورزی گفت: طبق اعلام فائو ایران پتانسیل بسیار بالایی در بخش محصولات کشاورزی دارد و در صورت استفاده صحیح از این قابلیت، می‌تواند علاوه بر تأمین نیاز داخلی، غذای تمام کشورهای حوزه خلیج فارس را نیز تأمین کند. سیدرضا نورانی در گفت‌وگو با تسنیم اظهار داشت: طبق فرمایشات مقام معظم رهبری «اقتصاد مقاومتی اقتصادی درون‌زاست، یعنی از دل ظرفیت‌های خود کشور ما و خود مردم می‌جوشد؛ رشد این نهال و این درخت متکی به امکانات کشور خودمان است». وی اضافه کرد: بنابر فرمایشات ایشان «وقتی کشوری با تکیه به استعدادهای درونی خود، ابتکار نیروی انسانی خود، با تکیه به ایمان خود و با اتحاد حرکت می‌کند قطعاً به نتایج مطلوب خواهد رسید». رییس اتحادیه ملی محصولات کشاورزی تصریح کرد: با توجه به رهنمودهای رهبری ما باید با تمرکز بر ظرفیت‌های موجود و استفاده بهینه از آنها در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی گام برداریم و در این زمینه پتانسیل‌های بسیار زیادی داریم.

تجدیدپذیر می‌تواند جایگزینی خوب برای نفت باشد. علی حسینی در گفت‌وگو با تسنیم اظهار داشت: زعفران کالایی شاخص و مهم در بحث تولیدات محصولات کشاورزی است و ما با تولید حدود ۳۰۰ تن زعفران رتبه اول جهان را در این زمینه دارا هستیم. وی افزود: تولید و تجارت زعفران در کشور ما اصولاً براساس اقتصاد مقاومتی پیش می‌رود، به دلیل اینکه این محصول در تولید هیچ‌گونه وابستگی به ارز خارجی نداشته و علاوه بر این مسئله ارزآوری چشمگیری نیز دارد.

سیاستگذاران سال‌ها از

«کشاورزی دهقانی» غفلت کرده‌اند

استاد جامعه‌شناسی روستایی و ترویج کشاورزی دانشگاه با بیان اینکه طی سال‌های گذشته از توان کشاورزی دهقانی غافل بوده‌ایم، گفت: این امر موجب شده تعدادی از روستاهای کشور خالی از سکنه شوند و تولیدات آنچنان که باید، افزایش نیابد. سیروس سلیمان‌زاده در گفت‌وگو با تسنیم اظهار داشت: نمی‌توان مسئله خشکسالی و محدودیت آب در کشور را نادیده گرفت ولی آنچه در کشور ما کمتر مورد توجه قرار گرفته است بحث کشاورزی دهقانی (کشاورزی که ساکن روستا است و با کمک خانوار خود به تولید می‌پردازد) است. وی اضافه کرد: در گذشته بیشترین توجه به سوی کشاورزی

از صفحه ۷

میرمراذهی اضافه کرد: کشورهای دارای اقتصاد قوی که توانسته‌اند از راه صادرات برای کشور خود ارزآوری داشته باشند ابتدا کشاورزی غنی داشتند و کنار آن صنایع تبدیلی خود را فعال کردند. به گفته وی ایران کشوری است که با توجه به ظرفیت‌های موجود، توان تأمین غذای نزدیک به ۱۵۰ میلیون نفر را دارد. میرمراذهی با بیان «هم‌اکنون مشکل ما در این بخش بحث منابع است» تصریح کرد: ما منابع را برای کارهایی صرف می‌کنیم که برای کشاورزان سودی ندارد، به‌عنوان مثال ما هرچه آهن‌آلاتی مانند ماشین‌های لوکس و تزئینی وارد کنیم هیچ اثری در تولید ما نخواهد داشت و چه‌بسا ضربه‌ای برای تولید داخلی نیز باشند. ما باید به‌جای انجام چنین اقداماتی به تقویت امور زیربنایی از جمله مدیریت و حفظ آب‌های مرزی، تحقیقات روی خاک، راندمان آبیاری، بیمه محصولات کشاورزی و صندوق توسعه این بخش بپردازیم.

صادرات کشاورزی ایران توان رهاسازی

از وابستگی به درآمد نفت را دارد

عضو شورای ملی زعفران با اشاره به اینکه بخش کشاورزی ایران توان رهاسازی کشور از وابستگی به صادرات نفت را دارد، گفت: توسعه تولید محصولات کشاورزی به‌عنوان یک منبع

مناقصه شکر

انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴